

Arrest

nr. 302 412 van 28 februari 2024
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 februari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat T. MOSKOFIDIS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekende partij komt op 22 november 2021 aan in België. Zij dient op 23 november 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 27 juni 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“WEIGERING VAN DE VLUCHTELINGENSTATUS EN WEIGERING VAN DE SUBSIDIAIRE BESCHERMINGSSTATUS

(..)

U, A. A. (..), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent Pashtoun van origine, soennitisch moslim en afkomstig van het subdorp Degan, hoofddorp Kuz Bahar, district Khogyani, provincie Nangarhar. U bent tot de zesde graad naar school geweest, volgde een Engelse cursus en hielp uw vader in zijn winkel voor reserveonderdelen van tractors.

Uw familie had een goede financiële situatie en daarom vroegen de taliban altijd aan uw familie om hen geld te geven. Op een avond kwamen de taliban naar uw huis en vroegen aan uw vader om hen twee Kalasjnikovs te geven of geld om twee wapens te kopen. Uw grootvader, vader en uzelf gingen de volgende dag naar de lokale politie checkpoint, waar jullie te horen kregen dat jullie hen moesten bellen als er iets gebeurde. Twee dagen later kwamen de taliban opnieuw naar jullie huis en toen u zag dat het de taliban was, belde u de lokale politie. Toen zij arriveerden begon er een gevecht en de volgende dag zeiden de mensen in het dorp dat er mensen gewond geraakt waren en dat er ook iemand gedood was. Twee dagen later ontving uw vader bedreigingen en de vierde dag na het incident bracht uw vader u naar de stad zodat u Afghanistan kon verlaten. Na uw vertrek vervoegde uw vader de lokale politie en toen hij op een dag thuis was, namen de taliban hem mee. U vermoedt dat uw vader ondertussen dood is.

U verliet Afghanistan op 4/01/1400 (Gregoriaanse kalender: 24/03/2021) en was ongeveer acht maanden onderweg. U reisde via Pakistan, Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Roemenië, Hongarije, Slovenië, Italië en Frankrijk naar België waar u aankwam op 22/11/2021. Daags nadien diende u hier ook een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. Ter ondersteuning van uw verzoek legt u kopieën neer van volgende documenten: uw taskara, de taskara van uw ouders, de taskara van uw stiefmoeder, een verblijfskaart van uw broer in Nederland, sollicitatieformulieren van uw vader (11), foto's van uw vader in werkverband (6), een bevestigingsdocument in verband met de verdwijning van uw vader en familiefoto's (5).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u gedood te worden door de taliban. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

Ten eerste merkt het Commissariaat-generaal (hierna: CGVS) op dat uw algemene geloofwaardigheid reeds wordt aangetast door uw verklaringen over uw minderjarige leeftijd bij de Dienst Vreemdelingenzaken (MENA verklaring, p. 1; DVZ, punt 4). U verklaarde initieel geboren te zijn op 30/06/2005. Het CGVS verwijst hierbij naar de beslissing die u werd betekend door de Dienst Voogdij op 10 december 2021 in verband met de medische test tot vaststelling van uw leeftijd. Die beslissing toont aan dat u op 7 december 2021 een leeftijd heeft van 20.8 jaar met een standaarddeviatie van 1.7 jaar. De geboortedatum die uiteindelijk voor u werd vastgelegd is 1/01/2002. Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat u bij binnenkomst in België niet zeker wist wat uw leeftijd was en dat u daar 30/06/2005 gezegd heeft. U geeft aan dat uw geboortedatum na de test op 1/01/2002 gezet werd en dat u respect heeft voor het resultaat (CGVS, p. 4). Nochtans geeft u later aan dat uw taskara de geboortedatum 11/01/1384 (31/03/2005) vermeldt én u legde deze neer tijdens uw interview bij DVZ. Het is dus vreemd dat u verklaart dat u uw geboortedatum toen niet kende (CGVS, p. 4-5). Uit uw administratief dossier blijkt ook dat deze taskara werd afgegeven op 9/10/1400 (30/12/2021; DVZ, punt 24), wat zich dus na de machtsovername van de taliban afspeelde. Het is vreemd dat ondanks de beweerde problemen van uw familie met de taliban, ze er wel in slaagden om een duplicaat van uw taskara te bekomen bij de nieuwe autoriteiten. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twijfelen aan uw verklaringen hieromtrent en/of de authenticiteit van dit document.

Het CGVS wenst hier ook te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map 'Landeninformatie'). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. De

ingediende taskara kan de appreciatie van de leeftijdstest dus niet ombuigen. Het heeft er hier eerder de schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

In dit kader merkt het CGVS ook op dat u in Bulgarije, Slovenië en Roemenië een andere naam opgaf, namelijk A. B. (...) (CGVS, p. 4; zie administratief dossier). U verklaart dat B. (...) de naam van uw stam is en dat de tolk in Bulgarije had gezegd dat uw familienaam de naam van uw stam is (CGVS, p. 4). Nochtans woonde uw broer volgens uw verklaringen al sinds 2018 in Nederland, waardoor het vreemd is dat u niet zou weten wat een familienaam is (CGVS, p. 5). Dit doet dus wel wat twijfels rijzen over uw verklaringen hieromtrent. Het CGVS wenst hier ook uitdrukkelijk te wijzen op het feit dat u, ter staving van uw identiteit, enkel een kopie van uw taskara indiende, waarover supra al is opgemerkt dat die een foutieve leeftijd vermeldt. Bovendien geeft u expliciet aan dat u tijdens uw interviews in Roemenië, Bulgarije en Slovenië niet de waarheid heeft verteld (CGVS, p. 6). U geeft aan dat u zich niet alle vragen – of uw antwoorden – herinnert, maar dat deze landen niet uw doel waren en dat u ze daarom niet serieus nam (CGVS, p. 6). U geeft hierbij dus aan dat u de Bulgaarse, Sloveense en Roemeense asielautoriteiten op intentionele manier heeft proberen misleiden, wat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat er significante verschillen zitten tussen uw verklaringen in Slovenië en België, maar ook tussen uw verschillende interviews in België. Vooreerst, uit de informatie in uw dossier blijkt dat u in Slovenië verklaarde dat u Afghanistan heeft verlaten omwille van gedwongen rekrutering van de taliban op uw school (zie administratief dossier; zie map 'Landeninformatie'). Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat de smokkelaar u het volgende zei: 'als je gearresteerd bent en je wil daar niet blijven, dan moet je niet de waarheid zeggen, zeg gewoon iets' (CGVS, p. 16). U gaf eerder tijdens uw interview ook al aan dat u in Roemenië, Bulgarije en Slovenië bewust de waarheid niet verteld heeft (CGVS, p. 6). U beweert dan dat u in België wel de waarheid heeft verteld omdat u hier vrijwillig hulp vraagt (CGVS, p. 16). Er dienen hier echter wel enkele vraagtekens bij geplaatst te worden. Aangezien u duidelijk aangeeft dat u er niet van terugdeinst om tegen andere Europese asielinstanties te liegen, dient hier de vraag gesteld te worden waarom u dan in België wel de waarheid zou vertellen.

Daarnaast dient hier opgemerkt te worden dat er ook enkele verschillen te bemerken zijn tussen uw interview in het kader van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en uw latere interviews bij de DVZ en het CGVS. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming gaf u de volgende verklaring: 'Één van mijn broers was in Nederland en de Taliban wist dit, ze kwamen naar mij om mij geld te vragen en mij te bedreigen. Ze kwamen bijna elke avond om mij en mijn familie te proberen vermoorden.' (MENA verklaring, p. 5). Tijdens uw interviews bij de DVZ en het CGVS gaf u dan aan dat de taliban financiële hulp vroegen aan uw familie en dit omwille van de algemene welstand van uw familie (CGVS, p. 8), en verklaart u dat er pas problemen ontstonden nadat uw vader een van hun vragen weigerde. U haalde dan ook een vuurgevecht tussen de taliban en de lokale politie aan én gaf u aan dat uw vader de lokale politie vervoegd had (vragenlijst CGVS, punt 5; CGVS, p. 8-9). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalt u dan ook aan dat u, uw vader en uw grootvader naar de lokale politie stapten omwille van de problemen met de taliban (CGVS, p. 11), wat u eerder geen enkele keer vermeldde. Het lijkt er hier dus eerder op dat u uw asielrelaas opbouwt en wijzigt naarmate de procedure loopt.

Ten derde legt u vage verklaringen af over de vragen van de taliban aan uw familie en de bedreigingen en gebeurtenissen achteraf. Vooreerst beschikt u over weinig informatie met betrekking tot de problemen met de taliban. Op de vraag hoe vaak de taliban uw vader zouden vragen om hulp, geeft u aan dat uw vader u niet alles zei en dat u te jong was om alles te weten (CGVS, p. 9). Op de vraag wat uw vader u er dan wel over vertelde, geeft u aan dat u wist dat ze uw vader om hulp vroegen en dat hij hen misschien hielp, maar dat u niet exact wist hoe hij hen hielp. U weet enkel dat ze de laatste keer aan uw vader vroegen om hen twee wapens of de prijs voor twee wapens te bezorgen (CGVS, p. 10). Het is echter weinig geloofwaardig dat u aangeeft dat uw vader u niet alles zei omdat u te jong was, maar dat hij u dan wel zou meenemen naar de checkpoint van de lokale politie om over de problemen met de taliban te praten (CGVS, p. 11). Aangezien u bovendien aangeeft aanwezig te zijn geweest bij dit gesprek, zou er van u dan wel gedetailleerdere informatie over de problemen met de taliban – en de vraag om twee wapens te kopen - verwacht kunnen worden. U geeft echter aan dat u niet weet hoeveel talibs naar uw huis kwamen, wie dat waren en hoe uw vader tegen de taliban reageerde na deze vraag (CGVS, p. 11-12). Op de vraag of u uw ouders de volgende dag niet gevraagd heeft naar hun reactie, geeft u aan dat u geen verdere informatie vroeg omdat het geen goed nieuws was (CGVS, p. 12). Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u ook geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat uw vader u niet veel vertelde maar u dan wel meenam naar de checkpoint. U verklaarde daarop dat uw vader u voordien niets vertelde, maar dat hij het - na de vraag om twee wapens te kopen - beu was en daarom besliste om de overheid te informeren en ook iedereen in de familie (CGVS, p. 11). Deze verklaring wordt echter onderuit gehaald door uw gebrekkige kennis omtrent voornoemd incident met de taliban (cfr. supra).

Daarnaast legt u ook over het tweede bezoek van de taliban – en het daaropvolgende vuurgevecht met de lokale politie - vreemde verklaringen af. U verklaart dat de taliban in de avond rond 23 uur naar uw huis kwamen en dat u de deur open deed (CGVS, p. 12). Gezien uw verklaringen dat u nog 'te jong' was om op de hoogte gehouden te worden van de problemen van uw vader, is het enerzijds vreemd dat u dan wel de deur zou openmaken als er laat in de avond aangeklopt wordt. U geeft bovendien aan dat u de deur openmaakte omdat uw vader wist dat het de taliban waren (CGVS, p. 12), wat nog eens zo vreemd is – dat wetende zou hij de deur net gesloten moeten willen houden, en niet zijn zoon aan gevaar blootstellen door deze te openen. Anderzijds overtuigen uw verklaringen over dit moment ook niet. Op de vraag hoeveel talibs er naar uw huis kwamen, antwoordt u dat u ze niet geteld heeft. Gevraagd naar een algemene weergave geeft u aan dat er een persoon aan het kloppen was, dat er daar nog iemand achter stond en dat er ook nog een aantal talibs verder stonden maar dat u niet weet hoeveel (CGVS, p. 12). Het is hierbij vreemd dat u verklaart dat een aantal talibs gewapend waren, maar dat u dan wel gewoon de deur mocht sluiten, waarop jullie de checkpost belden (CGVS, p. 12). Ook op de vraag om over het gesprek met de lokale politie te praten, antwoordt u vaag. U geeft aan dat u niet weet wie u aan de lijn kreeg en dat u aan deze persoon zei dat ze uw huis aanvielen. De checkpost zou dan geantwoord hebben dat ze jullie zouden helpen (CGVS, p. 12-13), hetgeen een zeer rudimentaire weergave is van een belangrijk gesprek. Hierbij dient opgemerkt te worden dat u aangeeft dat het ongeveer 15 minuten duurde vooraleer de lokale politie toekwam bij uw huis (CGVS, p. 13). Volgens uw verklaringen zouden de taliban gedurende die 15 minuten nog slechts één keer aangeklopt hebben en voor de rest de hele tijd rond uw huis rondgehangen hebben, hetgeen een erg vreemde reactie is (CGVS, p. 13). Het gevecht zou dan slechts 10 minuten geduurd hebben, maar pas de volgende ochtend zou de lokale politie met jullie gepraat hebben. Volgens uw verklaringen zou uw vader twee dagen na dit incident ook bedreigingen ontvangen hebben, maar u weet niet hoe hij bedreigingen ontving of welke bedreigingen (CGVS, p. 8, 13). U legt over dit incident en de gebeurtenissen errond dus erg vage en weinig aannemelijke verklaringen af, hetgeen de geloofwaardigheid van uw verklaringen volledig ondergraaft.

Ten slotte heeft u ook weinig info over het incident waarbij uw vader ontvoerd werd. Op de vraag om over de ontvoering van uw vader te vertellen, geeft u enkel aan dat ze uw vader rond 1 à 1u30 's nachts kwamen halen (CGVS, p. 16). Eerder gaf u al aan dat u vermoedt dat uw vader niet langer in leven is, maar dat uw familie er tegen u niets over zegt (CGVS, p. 5). Het is echter uiterst bevreemdend dat u dit bij uw familie niet zou navragen. Op de vraag of u uw moeder hierover heeft gevraagd, antwoordt u: 'Ze zei niets. Zolang ze niets tegen mij wil zeggen, vraag ik het niet aan haar.' (CGVS, p. 9). Nochtans kan van een verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielerzoek. Uw vader die door de taliban ontvoerd zou zijn, is een erg belangrijk element in uw asielerlaas. Dat u hier zo weinig informatie over kan geven, doet de wenkbrauwen fronsen. Ook de bevestigingsbrief die u indient kan hieromtrent niet overtuigen. Het gaat hier opnieuw slechts over een kopie en ook voor dit stuk kan gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, met name als het gaat om kopieën, waarop supra al gewezen.

Ten vierde legt u vreemde verklaringen af omtrent het zogenaamde profiel van uw vader. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u pas voor het eerst over het profiel van uw vader spreekt tijdens uw interview bij DVZ (vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw interview in het kader van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming, sprak u hier helemaal niet over (MENA verklaring, p. 5). Nochtans gaf u aan dat u al over de ontvoering van uw vader hoorde toen u in Turkije was en dat uw broer u toen vertelde dat uw vader de lokale politie vervoegde (CGVS, p. 9), waardoor u dan dus ook al geweten zou moeten hebben dat hij de lokale politie vervoegd had. Het is vreemd dat u dit belangrijke element daar niet zou vermelden. Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop u te horen kreeg dat uw vader bij de lokale politie werkte. Initieel spreekt u over uw broer (CGVS, p. 9), maar later geeft u aan dat het uw moeder was die u hierover op de hoogte bracht (CGVS, p. 14). Dat u hierover al geen eenduidige verklaringen kan afleggen, doet verdere vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Daarnaast kan u amper informatie geven over de job van uw vader bij de lokale politie en/of hoe hij daar terecht is gekomen. Zo geeft u aan dat u niet weet wat de procedure was om lid te worden van de lokale politie en u verklaart dit door aan te geven dat u toen al in Turkije was (CGVS, p. 14). U geeft aan dat uw vader een maand en een paar dagen voor de lokale politie heeft gewerkt, maar u weet niet of uw vader een training heeft moeten volgen, u weet niet wat de taken van uw vader bij de lokale politie waren, u weet niet hoeveel mensen in een checkpost werkten en u weet niet of hij een salaris kreeg tijdens de periode dat hij daar werkte (CGVS, p. 14-15). Nochtans geeft u aan nog in regelmatig contact te staan met uw familie (CGVS, p. 5-6) én dient u foto's en sollicitatiedocumenten van uw vader bij de politie in (zie map 'Documenten'). U geeft aan dat deze documenten door uw broer en uw paternale oom naar u gestuurd werden en dat u ze al een lange tijd geleden ontvangen heeft (CGVS, p. 3). U had hen dus wel vragen gesteld kunnen hebben over de job van uw vader. Van een verzoeker kan namelijk redelijkerwijs

verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielerzoek. U geeft aan dat u uw paternale oom wel gevraagd heeft naar de documenten, maar dit blijkt niet uit de gebrekkige informatie waarover u beschikt (CGVS, p. 13-14). Bovenstaande zaken wijzen nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.

In dit kader wenst het CGVS ook in te gaan op de documenten die u indient. U kent dan wel de namen van de garanten die uw vader koos, maar over de andere documenten kan u niets specifiek vertellen. U spreekt in het algemeen over applicatieformulieren (CGVS, p. 3), een applicatiebrief (CGVS, p. 13) en papierwerk (CGVS, p. 14), maar gevraagd naar de documenten zegt u enkel het volgende: 'Dit zijn alle documenten die hij moest invullen. Ik weet er niet veel over.' (CGVS, p. 14). Gevraagd of er nog iets is dat u kan vertellen over de documenten die u indient, antwoordt u: 'Ik weet er niet veel over.' (CGVS, p. 14). Het CGVS wenst erop te wijzen dat dit slechts kopieën zijn en ook voor deze stukken kan gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, met name als het gaat om kopieën, waarop supra al gewezen.

U legt dan ook een aantal foto's neer waarop uw vader te zien is in werkverband, maar ook hier kan weinig bewijswaarde aan toegekend worden. Foto's kunnen namelijk makkelijk in scène gezet worden. Het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Ook dient hier opgemerkt te worden dat uw vader geen enkele keer afgebeeld staat in uniform. Op sommige foto's heeft hij gewone kleren aan en op andere foto's draagt hij een camouflagejas, maar nooit een officieel uniform. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u aangeeft dat uw broer, R. (...), op twee van deze zogenaamde werkfoto's van uw vader afgebeeld staat. Volgens uw verklaringen is R. (...) echter nog maar 15 jaar oud, terwijl de afgebeelde man op de foto's duidelijk een heel stuk ouder is (CGVS, p. 5). Ook het "health certificate" dat in zijn rekruteringsdossier zit is van twijfelachtig allooi, en bevat een aantal fout gespelde Engelse termen (document 3F). Er zijn hier dus heel wat redenen om te twifelen aan de authenticiteit van deze foto's en documenten en bijgevolg ook uw verklaringen omtrent de job van uw vader.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw vader volgens uw verklaringen ongeveer 50 jaar oud zou geweest zijn tijdens zijn rekrutering bij de lokale politie (CGVS, p. 5). Dit is oud voor een nieuwe rekrut. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat rekruten tussen de 15 en 45 jaar oud kunnen zijn en dat de leeftijd eventueel opgetrokken kan worden tot 50 jaar indien er onvoldoende geschikte rekruten zijn (zie map 'Landeninformatie'). Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat u het niet weet, maar dat sommige leden van de lokale politie nog ouder dan uw vader waren (CGVS, p. 14). U gaat hier echter voorbij aan het feit dat er een verschil is tussen mensen die al lange tijd lid zijn van de lokale politie en nieuwe rekruten en u schetst hierbij dus geen situatie die het aannemelijk maakt dat hij op zijn leeftijd nog lid zou mogen worden bij de lokale politie. Ook uw verklaringen omtrent de motivatie van uw vader om lid te worden van de lokale politie, overtuigen niet. U geeft aan dat uw vader de lokale politie vervoegde 'voor zijn bescherming' (CGVS, p. 14), maar lid worden van de lokale politie zou uw vader – en zijn familieleden – net nog meer in het vizier van de taliban brengen. Het is dus een zeer vreemde keuze om enerzijds 'voor zijn bescherming' bij de lokale politie te gaan werken en anderzijds om nog een dergelijke carrièreswitch te maken op zo'n hoge leeftijd. U slaagt er niet in om met uw verklaringen deze keuze van uw vader aannemelijk te maken.

Als bovenstaande opmerkingen in verband met de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten én uw algemeen gebrek aan kennis over de job van uw vader en zijn documenten in rekening genomen worden, kan hier gesteld worden dat u geenszins aannemelijk maakt dat uw vader voor de lokale politie gewerkt heeft.

Ten slotte, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Zoals hierboven aangetoond, maakt u deze tewerkstelling van uw vader echter niet aannemelijk (cfr. supra). Als geen geloof gehecht kan worden aan de tewerkstelling van uw vader, zijn ook eventuele problemen die hij of de familie daardoor zouden kennen niet geloofwaardig.

Ten vijfde kan aangestipt worden dat u op geen enkel moment gewag maakt van een persoonlijke dreiging van de taliban tegen u. De taliban hadden volgens u in de eerste plaats een probleem met uw vader, die hen niet de wapens of het geld gaf dat ze wilden, en daarna omdat ze aangevallen werden toen ze naar het huis van uw familie kwamen. Naderhand is het ook uw vader die door de taliban opgepakt geweest zou zijn. Het is dan maar de vraag waarom u het land moest verlaten. U verwijst wel naar de mogelijkheid

dat sommige (nota bene niet nader genoemde) families van gedode talibanleden zich kunnen wreken op uw familie in het algemeen, maar verwijst ook in deze op geen enkel moment naar een concrete dreiging of communicatie (CGVS, p. 9), waardoor dit een hypothetische vrees zou zijn zelfs als uw andere beweringen al geloofwaardig waren (quod non). Bovendien blijkt dat uw jongere broer Z. (...) ondertussen al zo'n 17 jaar oud is, en nog steeds gewoon in het dorp woont (verklaring DVZ, afdeling 18; CGVS, p. 5). Als hij op die leeftijd zonder problemen in Afghanistan kan blijven wonen ondanks de vermeende problemen van uw vader, moet dit voor u ook mogelijk zijn.

Ten zesde haalt u op het einde van het persoonlijk onderhoud nog algemene problemen in Afghanistan aan. U verklaart dat niemand zich mag scheren, dat u daar uw leven niet kan leiden zoals u het hier doet, dat mensen daar niet naar muziek mogen luisteren, dat meisjes niet naar school mogen gaan en dat de leerkrachten niet betaald worden waardoor de meeste scholen gesloten zijn. U concludeert dat leven onder hun (i.e., de taliban), niet gemakkelijk is (CGVS, p. 17). U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar u verwijst naar niet leven op dezelfde manier en ander onderwijs moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofdte kan worden afgeleid. Ook moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat muziek luisteren of u scheren deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U heeft bijgevolg niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.

Ter volledigheid wenst het CGVS nog op volgende zaken te wijzen. Vooreerst merkt het CGVS op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken, met name Bulgarije, Roemenië, Hongarije, Slovenië, Italië en Frankrijk (DVZ, punt 23, 33; CGVS, p. 6; zie administratief dossier). Het feit dat u naliët om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen of af te werken, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

Daarnaast wenst het CGVS hier nog te wijzen op het feit dat uw advocaat na ontvangst van de kopie van het persoonlijk onderhoud op het CGVS nog enkele opmerkingen en verduidelijkingen bij de notities heeft overgemaakt. Deze hebben echter geen betrekking op de argumenten in deze beslissing en kunnen de beoordeling van het CGVS aldus niet wijzigen.

Ten slotte haalt u aan dat uw broer, N. A. (...), in Nederland woont sinds 2018. Hij zou via zijn vrouw naar Nederland overgekomen zijn (CGVS, p. 5; zie map 'Documenten'). Er dient echter op gewezen te worden dat elk verzoek om internationale bescherming naar eigen merites beoordeeld en bekeken dient te worden. Dat uw broer legaal verblijf zou hebben in Nederland, wijst er niet automatisch op dat u erkend dient te worden als vluchteling.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara's, de verblijfskaart van uw broer in Nederland en de familiefoto's, vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband. De overige documenten kwamen hierboven al aan bod.

Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land

van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidance/afghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolgd het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLEd) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, bembommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLEED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in

geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Afghanistan actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzekeerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzekeerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/sites/default/files/>

publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socioeconomische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat

personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (maar waarschijnlijk al ouder was, zie supra bij de bemerkingen omtrent uw voorgehouden leeftijd), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U verklaart dat u naar school bent gegaan tot de zesde graad en momenteel ook nog in contact te staan met uw familie in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie administratief dossier).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2. Stukken

2.2.1. Verzoekende partij voegt geen bijkomende stavingstukken aan het verzoekschrift.

2.2.2. Op 9 februari 2024 maakt de commissaris-generaal een aanvullende nota (rechtsplegingsdossier, stuk 10) over.

2.3. Beoordeling

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen.

Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze.

Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekers afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele

omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

2.3.3. De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet te analyseren. De commissaris-generaal heeft bij aanvullende nota van 9 februari 2024 ook de beschikbare objectieve landeninformatie inmiddels geactualiseerd en aangevuld.

2.3.4. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet

2.3.4.1. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekende partij geen geloofwaardige elementen aanbrengt waaruit kan blijken dat zij haar land van herkomst is ontvlucht of dat zij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

Verzoekende partij stelt in essentie dat de taliban haar familie om geld vroegen gelet op de goede financiële situatie van haar familie. Uiteindelijk stapte haar familie naar de lokale politie en belde deze op toen de taliban opnieuw voor hun deur stond. Er ontstond een gevecht waarbij er gewonden en ook een dode vielen. Twee dagen nadien ontving haar vader bedreigingen van de taliban. Verzoekende partij ontvluchtte daarop Afghanistan. Na haar vertrek vervoegde haar vader de lokale politie. Hij werd uiteindelijk meegenomen door de taliban en verzoekende partij vermoedt dat haar vader dood is. Verzoekende partij vreest bij terugkeer gedood te worden door de taliban.

Zoals blijkt uit de omstandige motivering in de bestreden beslissing bevat het asielrelaas van verzoekende partij bedrieglijkheden, onaannemelijkheden, tegenstrijdigheden en incoherenties waardoor de geloofwaardigheid ervan ondermijnd wordt. De commissaris-generaal stelt zo vast dat:

- de algemene geloofwaardigheid van haar relaas al ondermijnd wordt door de voorgehouden minderjarige leeftijd terwijl de uitgevoerde medische test uitwijst dat verzoekende partij meerderjarig is alsook blijkt dat verzoekende partij in andere Europese lidstaten een andere naam opgaf;
- dat er significante verschillen zitten tussen haar vluchtrelaas in Slovenië en België, alsook tussen haar verschillende interviews in België;
- verzoekende partij een uitermate gebrekkige kennis vertoont over de problemen met de taliban en zij dienaangaande ook onaannemelijke verklaringen aflegt;
- verzoekende partij gebrekkige en onaannemelijke verklaringen aflegt omtrent het profiel van haar vader;

- de algemene problemen in Afghanistan waarvan melding wordt gemaakt niet aantonen dat verzoekende partij een nood aan internationale bescherming heeft omwille van (gepercipieerde) verwestering, zij laat na dergelijke nood *in concreto* aannemelijk te maken;
- de geloofwaardigheid van haar vluchtrelaas verder ondermijnd wordt door de vaststelling dat verzoekende partij doorheen verscheidene Europese landen reisde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of het resultaat ervan niet afwachtte;
- de verwijzing naar het verblijf van haar broer in Nederland niet inhoudt dat verzoekende partij een nood aan internationale bescherming heeft;

Wat betreft de door de verzoekende partij neergelegde documenten wordt voorts nog gemotiveerd:

“Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS geeft u aan dat u bij binnenkomst in België niet zeker wist wat uw leeftijd was en dat u daar 30/06/2005 gezegd heeft. U geeft aan dat uw geboortedatum na de test op 1/01/2002 gezet werd en dat u respect heeft voor het resultaat (CGVS, p. 4). Nochtans geeft u later aan dat uw taskara de geboortedatum 11/01/1384 (31/03/2005) vermeldt én u legde deze neer tijdens uw interview bij DVZ. Het is dus vreemd dat u verklaart dat u uw geboortedatum toen niet kende (CGVS, p. 4-5). Uit uw administratief dossier blijkt ook dat deze taskara werd afgegeven op 9/10/1400 (30/12/2021; DVZ, punt 24), wat zich dus na de machtsovername van de taliban afspeelde. Het is vreemd dat ondanks de beweerde problemen van uw familie met de taliban, ze er wel in slaagden om een duplicaat van uw taskara te bekomen bij de nieuwe autoriteiten. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twifelen aan uw verklaringen hieromtrent en/of de authenticiteit van dit document.

Het CGVS wenst hier ook te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map ‘Landeninformatie’). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. De ingediende taskara kan de appreciatie van de leeftijdstest dus niet ombuigen. Het heeft er hier eerder de schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.

(..)

Nochtans geeft u aan nog in regelmatig contact te staan met uw familie (CGVS, p. 5-6) én dient u foto’s en sollicitatiedocumenten van uw vader bij de politie in (zie map ‘Documenten’). U geeft aan dat deze documenten door uw broer en uw paternale oom naar u gestuurd werden en dat u ze al een lange tijd geleden ontvangen heeft (CGVS, p. 3). (..)

In dit kader wenst het CGVS ook in te gaan op de documenten die u indient. U kent dan wel de namen van de garanten die uw vader koos, maar over de andere documenten kan u niets specifiek vertellen. U spreekt in het algemeen over applicatieformulieren (CGVS, p. 3), een applicatiebrief (CGVS, p. 13) en papierwerk (CGVS, p. 14), maar gevraagd naar de documenten zegt u enkel het volgende: ‘Dit zijn alle documenten die hij moest invullen. Ik weet er niet veel over.’ (CGVS, p. 14). Gevraagd of er nog iets is dat u kan vertellen over de documenten die u indient, antwoordt u: ‘Ik weet er niet veel over.’ (CGVS, p. 14). Het CGVS wenst erop te wijzen dat dit slechts kopieën zijn en ook voor deze stukken kan geweest worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afgaanse documenten, met name als het gaat om kopieën, waarop supra al gewezen.

U legt dan ook een aantal foto’s neer waarop uw vader te zien is in werkverband, maar ook hier kan weinig bewijswaarde aan toegekend worden. Foto’s kunnen namelijk makkelijk in scène gezet worden. Het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Ook dient hier opgemerkt te worden dat uw vader geen enkele keer afgebeeld staat in uniform. Op sommige foto’s heeft hij gewone kleren aan en op andere foto’s draagt hij een camouflagejas, maar nooit een officieel uniform. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u aangeeft dat uw broer, R. (..), op twee van deze zogenaamde werkfoto’s van uw vader afgebeeld staat. Volgens uw verklaringen is R. (..) echter nog maar 15 jaar oud, terwijl de afgebeelde man op de foto’s duidelijk een heel stuk ouder is (CGVS, p. 5). Ook het "health certificate" dat in zijn rekruteringsdossier zit is van twijfelachtig allooi, en bevat een aantal fout gespelde Engelse termen (document 3F). Er zijn hier dus heel wat redenen om te twifelen aan de authenticiteit van deze foto’s en documenten en bijgevolg ook uw verklaringen omtrent de job van uw vader.

(..)

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De taskara’s, de verblijfskaart van uw broer in Nederland en de familiefoto’s, vormen hoogstens een begin van bewijs van uw identiteit en familieband. De overige documenten kwamen hierboven al aan bod.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, hebben betrekking op de kern

van het vluchtrelaas en zijn pertinent alsook draagkrachtig. Het komt de verzoekende partij toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen.

2.3.4.2. Met betrekking tot de motivering inzake haar leeftijd wijst de verzoekende partij erop dat het probleem betreffende de betrouwbaarheid van het leeftijdsonderzoek al ter sprake is gekomen in het Europees Parlement in een resolutie. Zij citeert uit informatie waaruit volgens haar blijkt dat er ernstige problemen zijn met het leeftijdsonderzoek waaraan zij werd onderworpen en dit terwijl de verwerende partij ervan uitgaat dat dit leeftijdsonderzoek objectief en dus onbetwistbaar is.

De Raad stelt evenwel vast dat blijkens de stukken van het administratief dossier de commissaris-generaal op goede gronden tot de bevinding is gekomen dat verzoekende partij duidelijk geprobeerd heeft om de asielinstanties te misleiden aangaande haar leeftijd en te doen geloven dat zij minderjarig is. Zo blijkt dat verzoekende partij als geboortedatum 30 juni 2005 opgaf, wat zou betekenen dat zij op het ogenblik van het doen van haar verzoek om internationale bescherming (23.11.2021) zestien jaar en vijf maanden is. De medische test die werd uitgevoerd op 7 december 2021 wijst echter uit dat verzoekende partij *“op datum van 07.12.2021 een leeftijd heeft van ouder dan 18 jaar, waarbij 20.8 jaar met een standaarddeviatie van een 1.7 jaar een goede schatting is. (...)”* Gelet op de toch niet te verwaarlozen discrepantie tussen haar voorgehouden leeftijd en de leeftijd zoals die blijkt uit voormelde test kan verzoekende partij haar voorgehouden minderjarigheid geenszins verklaren door te stellen dat zij bij binnenkomst in België haar leeftijd niet zeker wist (CGVS, Notities persoonlijk onderhoud (hierna: NPO), 3 april 2023, p. 4), dit alles nog temeer in het licht van de vaststelling dat verzoekende partij een kopie van een taskara voorlegde bij de dienst vreemdelingenzaken waarop als geboortedatum 31 maart 2005 prijkt (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 4-5) zodat – zoals de commissaris-generaal pertinent motiveert – zij bezwaarlijk kan stellen dat zij niet wist wat haar geboortedatum was. Daarenboven motiveert de commissaris-generaal verder op pertinente wijze: *“Uit uw administratief dossier blijkt ook dat deze taskara werd afgegeven op 9/10/1400 (30/12/2021; DVZ, punt 24), wat zich dus na de machtsovername van de taliban afspeelde. Het is vreemd dat ondanks de beweerde problemen van uw familie met de taliban, ze er wel in slaagden om een duplicaat van uw taskara te bekomen bij de nieuwe autoriteiten. Er zijn hier dus wel wat redenen om te twifelen aan uw verklaringen hieromtrent en/of de authenticiteit van dit document.*

Het CGVS wenst hier ook te wijzen op toegevoegde informatie waaruit blijkt dat allerhande documenten wegens de hoge corruptiegraad in Afghanistan eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt (zie map ‘Landeninformatie’). Kopieën van documenten kunnen daarnaast makkelijk bewerkt worden door middel van knip – en plakwerk, waardoor de bewijswaarde hiervan sowieso laag is. De ingediende taskara kan de appreciatie van de leeftijdstest dus niet ombuigen. Het heeft er hier eerder de schijn van weg dat u de Belgische asielinstanties op intentionele wijze heeft proberen te misleiden, wat de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen bij voorbaat aantast.” Al deze vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier, doen terecht besluiten dat verzoekende partij doelbewust de asielinstanties trachtte te misleiden.

Verzoekende partij voert, hoewel zij gelet op haar betoog blijft voorhouden jonger te zijn, geen dienstige argumenten aan ter weerlegging hiervan. In zoverre zij wijst op algemene informatie en hieruit afleidt dat er ernstige problemen zouden zijn betreffende het leeftijdsonderzoek waaraan zij *in concreto* werd onderworpen, dient immers te worden opgemerkt dat verzoekende partij de beslissing van de Dienst Voogdij inzake haar leeftijdsbepaling thans niet kan aanvechten of betwisten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, gezien dit niet de wettelijke voorziene beroepsmogelijkheid is. Verzoekende partij had de mogelijkheid om overeenkomstig artikel 19 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring in te stellen bij de Raad van State. Tevens werd zij van deze mogelijkheid in kennis gesteld in de kennisgeving van de beslissing van de Dienst Voogdij, zoals opgenomen in het administratief dossier. Zo zij werkelijk de mening toegedaan was dat er een probleem was met haar leeftijdsonderzoek, kon aldus worden verwacht dat zij dit zou hebben aangekaart via de geëigende weg. Verzoekende partij heeft echter nagelaten deze beroepsmogelijkheid te benutten. Bovendien blijkt ook uit het gehoorverslag dat verzoekende partij stelde respect te hebben voor het resultaat van de leeftijdstest en daarover dus niks te zeggen heeft (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 4).

Met haar algemeen betoog voorts dat *“bij de beoordeling van de geloofwaardigheid (...) rekening (moet) worden gehouden met alle beschikbare bewijzen”* en *“(d)it betekent dat ook met het schriftelijk bewijsstuk rekening moet worden gehouden voordat een beslissing over de geloofwaardigheid wordt genomen”* gaat de verzoekende partij geheel voorbij aan de pertinente overwegingen van de commissaris-generaal dat zij slechts een kopie van de taskara heeft voorgelegd, dat dit document ook inhoudelijk werd afgetoetst

aan haar verklaringen en dat uit objectieve informatie (toegevoegd aan het administratief dossier: Map Landeninformatie, *COI Focus, Afghanistan, Corruptie en documentenfraude*, 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalzers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden zodat de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief is. Gelet op de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde taskara, volstaat dit document op zich niet om de relevante elementen van het vluchtrelaas van de verzoekende partij (waaronder haar voorgehouden minderjarige leeftijd) geloofwaardig te bevinden. Uit eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de voorgelegde taskara tevens aan een feitelijke, concrete beoordeling is onderworpen en niet zonder meer als vervalst wordt afgedaan. De Raad kan niet anders dan vaststellen dat verzoekende partij de uitgebreide overwegingen van de bestreden beslissing in verband met de door haar voorgelegde taskara voor het overige geheel ongemoeid laat, zodat deze overwegingen, die door de Raad terecht en pertinent worden bevonden, onverminderd overeind blijven.

Verzoekende partij laat eveneens na volgende motivering: *"In dit kader merkt het CGVS ook op dat u in Bulgarije, Slovenië en Roemenië een andere naam opgaf, namelijk A. B. (...) (CGVS, p. 4; zie administratief dossier). U verklaart dat B. (...) de naam van uw stam is en dat de tolk in Bulgarije had gezegd dat uw familienaam de naam van uw stam is (CGVS, p. 4). Nochtans woonde uw broer volgens uw verklaringen al sinds 2018 in Nederland, waardoor het vreemd is dat u niet zou weten wat een familienaam is (CGVS, p. 5). Dit doet dus wel wat twijfels rijzen over uw verklaringen hieromtrent. Het CGVS wenst hier ook uitdrukkelijk te wijzen op het feit dat u, ter staving van uw identiteit, enkel een kopie van uw taskara indiende, waarover supra al is opgemerkt dat die een foutieve leeftijd vermeldt. Bovendien geeft u expliciet aan dat u tijdens uw interviews in Roemenië, Bulgarije en Slovenië niet de waarheid heeft verteld (CGVS, p. 6). U geeft aan dat u zich niet alle vragen – of uw antwoorden – herinnert, maar dat deze landen niet uw doel waren en dat u ze daarom niet serieus nam (CGVS, p. 6). U geeft hierbij dus aan dat u de Bulgaarse, Sloveense en Roemeense asielautoriteiten op intentionele manier heeft proberen misleiden, wat uw algemene geloofwaardigheid verder ondermijnt.*

Ten tweede dient opgemerkt te worden dat er significante verschillen zitten tussen uw verklaringen in Slovenië en België, maar ook tussen uw verschillende interviews in België. Vooreerst, uit de informatie in uw dossier blijkt dat u in Slovenië verklaarde dat u Afghanistan heeft verlaten omwille van gedwongen rekrutering van de taliban op uw school (zie administratief dossier; zie map 'Landeninformatie'). Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat de smokkelaar u het volgende zei: 'als je gearresteerd bent en je wil daar niet blijven, dan moet je niet de waarheid zeggen, zeg gewoon iets' (CGVS, p. 16). U gaf eerder tijdens uw interview ook al aan dat u in Roemenië, Bulgarije en Slovenië bewust de waarheid niet verteld heeft (CGVS, p. 6). U beweert dan dat u in België wel de waarheid heeft verteld omdat u hier vrijwillig hulp vraagt (CGVS, p. 16). Er dienen hier echter wel enkele vraagtekens bij geplaatst te worden. Aangezien u duidelijk aangeeft dat u er niet van terugdeinst om tegen andere Europese asielinstanties te liegen, dient hier de vraag gesteld te worden waarom u dan in België wel de waarheid zou vertellen." met concrete argumenten te betwisten. Deze motieven, die steun vinden in het administratief dossier, zijn pertinent en blijven staande.

2.3.4.3. Met haar betoog dat uit psychologisch onderzoek blijkt dat wanneer iemand vaker wordt geïnterviewd over een bepaalde gebeurtenis, hij niet altijd consistent is in zijn verhaal, slaagt verzoekende partij er evenmin in de volgende motivering in de bestreden beslissing *"Daarnaast dient hier opgemerkt te worden dat er ook enkele verschillen te bemerken zijn tussen uw interview in het kader van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming en uw latere interviews bij de DVZ en het CGVS. Tijdens de registratie van uw verzoek om internationale bescherming gaf u de volgende verklaring: 'Één van mijn broers was in Nederland en de Taliban wist dit, ze kwamen naar mij om mij geld te vragen en mij te bedreigen. Ze kwamen bijna elke avond om mij en mijn familie te proberen vermoorden.'* (MENA verklaring, p. 5). *Tijdens uw interviews bij de DVZ en het CGVS gaf u dan aan dat de taliban financiële hulp vroegen aan uw familie en dit omwille van de algemene welstand van uw familie (CGVS, p. 8), en verklaart u dat er pas problemen ontstonden nadat uw vader een van hun vragen weigerde. U haalde dan ook een vuurgevecht tussen de taliban en de lokale politie aan én gaf u aan dat uw vader de lokale politie vervoegd had (vragenlijst CGVS, punt 5; CGVS, p. 8-9). Tijdens uw persoonlijk onderhoud bij het CGVS haalt u dan ook aan dat u, uw vader en uw grootvader naar de lokale politie stapten omwille van de problemen met de taliban (CGVS, p. 11), wat u eerder geen enkele keer vermeldde. Het lijkt er hier dus eerder op dat u uw asielrelaas opbouwt en wijzigt naarmate de procedure loopt." te ontcrachten. De vastgestelde inconsistenties hebben immers betrekking op feiten die rechtstreeks aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst en gebeurtenissen die, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht kunnen worden in het geheugen van verzoekende partij te zijn gegrift. Bijgevolg mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij tijdens haar procedure internationale bescherming*

eenduidige verklaringen aflegt over deze feiten, die de essentie uitmaken van haar vluchtrelaas, *quod non in casu*. Daarenboven staft verzoekende partij eventuele geheugenproblemen niet met een medisch attest.

2.3.4.4. Dat zij bedrieglijke verklaringen aflegt over een dergelijk essentieel onderdeel van haar identiteit, met name haar naam en leeftijd, alsook de vaststelling dat verzoekende partij aangaf bewust de waarheid niet verteld te hebben in andere lidstaten én de vaststelling dat er niet alleen significante verschillen zitten tussen haar verklaringen in Slovenië en België maar ook tussen haar verschillende interviews in België zelf, doet terecht afbreuk aan de algemene geloofwaardigheid van haar relaas.

2.3.4.5. Door louter te herhalen dat zij nog jong was en haar vader haar niet over alles informeerde, slaagt verzoekende partij er evenmin in de motivering dat: *“Ten derde legt u vage verklaringen af over de vragen van de taliban aan uw familie en de bedreigingen en gebeurtenissen achteraf. Vooreerst beschikt u over weinig informatie met betrekking tot de problemen met de taliban. Op de vraag hoe vaak de taliban uw vader zouden vragen om hulp, geeft u aan dat uw vader u niet alles zei en dat u te jong was om alles te weten (CGVS, p. 9). Op de vraag wat uw vader u er dan wel over vertelde, geeft u aan dat u wist dat ze uw vader om hulp vroegen en dat hij hen misschien hielp, maar dat u niet exact wist hoe hij hen hielp. U weet enkel dat ze de laatste keer aan uw vader vroegen om hen twee wapens of de prijs voor twee wapens te bezorgen (CGVS, p. 10). Het is echter weinig geloofwaardig dat u aangeeft dat uw vader u niet alles zei omdat u te jong was, maar dat hij u dan wel zou meenemen naar de checkpost van de lokale politie om over de problemen met de taliban te praten (CGVS, p. 11). Aangezien u bovendien aangeeft aanwezig te zijn geweest bij dit gesprek, zou er van u dan wel gedetailleerdere informatie over de problemen met de taliban – en de vraag om twee wapens te kopen - verwacht kunnen worden. U geeft echter aan dat u niet weet hoeveel talibs naar uw huis kwamen, wie dat waren en hoe uw vader tegen de taliban reageerde na deze vraag (CGVS, p. 11-12). Op de vraag of u uw ouders de volgende dag niet gevraagd heeft naar hun reactie, geeft u aan dat u geen verdere informatie vroeg omdat het geen goed nieuws was (CGVS, p. 12). Tijdens uw persoonlijk onderhoud werd u ook geconfronteerd met het feit dat het vreemd is dat uw vader u niet veel vertelde maar u dan wel meenam naar de checkpost. U verklaarde daarop dat uw vader u voordien niets vertelde, maar dat hij het - na de vraag om twee wapens te kopen - beu was en daarom besliste om de overheid te informeren en ook iedereen in de familie (CGVS, p. 11). Deze verklaring wordt echter onderuit gehaald door uw gebrekkige kennis omtrent voorgenoemd incident met de taliban (cfr. supra).”* in een ander daglicht te plaatsen. Zoals de commissaris-generaal immers pertinent vaststelt is het geenszins aannemelijk dat haar vader haar niet alles vertelde omdat zij te jong was, maar haar dan wel zou meenemen naar de checkpost van de lokale politie om over de problemen met de taliban te praten. De stelling in het verzoekschrift dat het niet is omdat haar vader haar meenam naar de checkpost hij verzoekende partij op de hoogte zou houden van alle problemen met de taliban en dat haar vader haar zo weinig mogelijk ongerust wou maken, is geenszins ernstig in het licht van de verklaringen van verzoekende partij dat – wanneer zij geconfronteerd wordt met de bevinding dat het vreemd is dat haar vader haar wel meenam naar de checkpost maar verzoekende partij niet echt inlichtte over de problemen met de taliban – haar vader besliste om de overheid te informeren en haar dus meenam en *“hij (...) iedereen in de familie (informeerde)”* (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 11). Daar blijkt de verklaringen van verzoekende partij zij persoonlijk aanwezig was toen haar vader de lokale politie inlichtte over de problemen met de taliban en zij bovendien verklaarde dat haar vader iedereen van de familie informeerde over deze problemen kan redelijkerwijze worden aangenomen dat verzoekende partij aangaande de problemen met de taliban doorleefde en concrete verklaringen kan afleggen. De vaststelling dat zij niet verder komt dan zeer vage verklaringen over kernaspecten van haar asielrelaas doet dan ook terecht afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

De geloofwaardigheid van het relaas van verzoekende partij wordt verder ondermijnd door de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing, die steun vinden in het administratief dossier, dat het geen steek houdt dat haar vader verzoekende partij de deur zou laten openen voor de taliban nu hij daarmee zijn zoon in gevaar brengt, dat het eveneens onaannemelijk is dat de taliban verzoekende partij de deur lieten sluiten terwijl zij gewapend waren en verzoekende partij op die manier de kans kreeg om de checkpost te bellen, dat het niet aannemelijk is dat – zo zij met de lokale politie gebeld heeft – zij over dit telefoongesprek slechts een rudimentaire weergave kan geven, dat het evenzeer onaannemelijk is dat gedurende de 15 minuten alvorens de lokale politie arriveerde, de taliban nog slechts één keer hebben aangeklopt en dan gewoonweg de rest van de tijd rond het huis rondgehangen hebben, de ongeloofwaardigheid nog verder versterkt wordt door de vaststelling dat het gevecht maar tien minuten zou geduurd hebben maar de lokale politie pas de volgende ochtend met haar familie zou gesproken hebben en de ongeloofwaardigheid eveneens blijkt uit de vaststelling dat verzoekende partij niet weet hoe haar vader de naderhand gegeven bedreigingen door de taliban ontvangen heeft noch weet zij te vertellen

welke bedreigingen haar vader precies ontving. Al deze vaststellingen doen terecht besluiten dat aan dit incident en de gebeurtenissen errond geen geloof gehecht kan worden.

Zoals duidelijk blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij kwamen de taliban naar het huis van haar familie *“om geld te krijgen omdat de eerdere keer dat ze kwamen om geld te vragen zeiden ze dat ze zouden terugkomen om het geld te collecteren”*. (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 12). Gelet op haar eerdere verklaringen dat haar vader het beu was dat de taliban om geld vroegen en daarom besliste de overheid te informeren (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 11) is het geenszins aannemelijk dat haar vader zijn zoon in gevaar zou brengen door hem de deur te laten openen voor de taliban en niet onmiddellijk de lokale politie in te lichten, dit temeer gelet op de verklaringen van verzoekende partij dat haar vader wist dat als hijzelf de deur zou openen, er dan iets zou gebeuren (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 12) zodat, wanneer haar vader al een persoonlijke vrees koesterde, het geenszins aannemelijk is dat hij zijn zoon wel in mogelijks gevaar zou brengen door hem dan maar de deur te laten openen. Dat haar vader door verzoekende partij de deur te laten openen geen argwaan wou wekken bij de taliban, kan gelet op voorgaande geenszins overtuigen om deze ongeloofwaardige gang van zaken om te buigen.

Waar zij voorts de rudimentaire weergave van het gesprek tussen haarzelf en de lokale politie wijt aan *“een beperkt vocabularium”* en verwijst naar algemene informatie over de invloed van het opleidingsniveau op het vermogen om vragen te beantwoorden, wijst de Raad erop dat zelf van een laaggeschoold persoon redelijkerwijze verwacht mag worden dat deze duidelijke en doorleefde verklaringen kan afleggen over kernaspecten van zijn vluchtrelaas, dit nog temeer wanneer, zoals in het geval van verzoekende partij het gaat om een gebeurtenis waarbij zij persoonlijk betrokken was, verzoekende partij heeft immers persoonlijk gebeld naar de lokale politie. Uit algehele lezing van het gehoorverslag kan bovendien ook niet blijken dat het vocabularium van verzoekende partij, die trouwens verklaarde tot de zesde graad naar school te zijn geweest en naast Pashtou ook een beetje Dari en een klein beetje Engels te spreken (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 3, 6), (dermate) beperkt zou zijn waardoor dit haar verhindert om duidelijke en doorleefde verklaringen af te leggen over kernaspecten van haar vluchtrelaas.

2.3.4.6. De Raad kan de verzoekende partij evenmin volgen waar zij betoogt dat van haar *“onmogelijk (...) kan geëist worden dat (z)ij in België op de hoogte is van al hetgeen gebeurt in Afghanistan (...) en dit om verschillende redenen: moeilijke verbinding, zijn familie durft niet vrijuit te spreken (oa uit angst voor de taliban),...”* om de pertinente motivering in de bestreden beslissing dat: *“Ten slotte heeft u ook weinig info over het incident waarbij uw vader ontvoerd werd. Op de vraag om over de ontvoering van uw vader te vertellen, geeft u enkel aan dat ze uw vader rond 1 à 1u30 's nachts kwamen halen (CGVS, p. 16). Eerder gaf u al aan dat u vermoedt dat uw vader niet langer in leven is, maar dat uw familie er tegen u niets over zegt (CGVS, p. 5). Het is echter uiterst bevreemdend dat u dit bij uw familie niet zou navragen. Op de vraag of u uw moeder hierover heeft gevraagd, antwoordt u: ‘Ze zei niets. Zolang ze niets tegen mij wil zeggen, vraag ik het niet aan haar.’ (CGVS, p. 9). Nochtans kan van een verzoeker redelijkerwijs verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Uw vader die door de taliban ontvoerd zou zijn, is een erg belangrijk element in uw asielrelaas. Dat u hier zo weinig informatie over kan geven, doet de wenkbrauwen fronsen. Ook de bevestigingsbrief die u indient kan hieromtrent niet overtuigen. Het gaat hier opnieuw slechts over een kopie en ook voor dit stuk kan gewezen worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, met name als het gaat om kopieën, waarop supra al gewezen.”* te ontcrachten.

Zoals duidelijk blijkt uit haar verklaringen heeft verzoekende partij nog steeds op regelmatige basis contact met haar familie in Afghanistan (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 5-8). Uit deze verklaringen blijkt dat zij haar familie aldaar via whatsapp contacteert en hen belt wanneer ze tijd heeft. Aldus blijkt niet dat enige moeilijke verbinding haar verhindert zich via haar familie in Afghanistan te informeren over het incident waarbij haar vader ontvoerd werd, dit nog temeer verzoekende partij verklaarde dat zij via Whatsapp van haar familie documenten heeft doorgestuurd gekregen na haar interview bij dienst vreemdelingenzaken, onder meer over het profiel van haar vader (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 3, 13). In die optiek ziet de Raad evenmin in waarom haar familie niet vrijuit zou durven te spreken over hetgeen er met haar vader gebeurd is terwijl ze wel diens documenten aan verzoekende partij overmaken ter staving van het voorgehouden profiel. Haar stelling dat haar familie bang is om vrijuit te spreken wordt bovendien verder ondergraven door haar verklaringen waaruit blijkt dat haar familie haar wel iets vertelde over het incident waarbij haar vader ontvoerd werd (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 16). Zoals de commissaris-generaal terecht motiveert mag van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich uitgebreid informeert over de elementen die rechtstreeks verband houden met zijn asielverzoek. Het gegeven dat verzoekende partij dit nagelaten heeft maakt dat deze vastgestelde desinteresse terecht ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van het incident waarbij haar vader ontvoerd werd.

2.3.4.7. Waar verzoekende partij nog stelt dat een persoon zijn geheugen, en dus ook zijn verhaal, kan veranderen in de tijd en dit ten gevolge van verscheidene geheugeneffecten, kan dit de motivering dat: *“Ten vierde legt u vreemde verklaringen af omtrent het zogenaamde profiel van uw vader. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u pas voor het eerst over het profiel van uw vader spreekt tijdens uw interview bij DVZ (vragenlijst CGVS, punt 5). Tijdens uw interview in het kader van de registratie van uw verzoek om internationale bescherming, sprak u hier helemaal niet over (MENA verklaring, p. 5). Nochtans gaf u aan dat u al over de ontvoering van uw vader hoorde toen u in Turkije was en dat uw broer u toen vertelde dat uw vader de lokale politie vervoegde (CGVS, p. 9), waardoor u dan dus ook al geweten zou moeten hebben dat hij de lokale politie vervoegd had. Het is vreemd dat u dit belangrijke element daar niet zou vermelden. Hierbij wenst het CGVS ook op te merken dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de manier waarop u te horen kreeg dat uw vader bij de lokale politie werkte. Initieel spreekt u over uw broer (CGVS, p. 9), maar later geeft u aan dat het uw moeder was die u hierover op de hoogte bracht (CGVS, p. 14). Dat u hierover al geen eenduidige verklaringen kan afleggen, doet verdere vragen rijzen omtrent de geloofwaardigheid van uw verklaringen”* geenszins in een ander daglicht plaatsen. De Raad herhaalt dat haar betoog geen afdoende verklaring is voor haar lacunaire en tegenstrijdige verklaringen over het profiel van haar vader en de manier waarop zij te horen kreeg dat haar vader voor de lokale politie werkte. De lacunes en tegenstrijdigheden hebben immers betrekking op gebeurtenissen die, gezien deze een manifeste afwijking vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op haar verdere leven, redelijkerwijze geacht kunnen worden in het geheugen van verzoekende partij te zijn gegrift. Bijgevolg mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij tijdens haar procedure internationale bescherming en van bij de aanvang ervan eenduidige verklaringen aflegt over deze feiten, die de essentie uitmaken van haar vluchtrelaas, *quod non in casu*. De Raad benadrukt daarenboven nogmaals dat verzoekende partij eventuele geheugenproblemen niet met een medisch attest staaft.

2.3.4.8. Verzoekende partij kan zich verder ook niet verschuilen achter *“de Afghaanse context (waarin de vader niet elk detail van zijn job spreekt met zijn kind(eren), temeer als hij in het kader van zijn werk zich dient te houden aan de geheimhoudingsplicht”* om haar uitermate gebrekkige kennis over de job van haar vader bij de lokale politie te verschonen. Immers werden verzoekende partij vrij algemene vragen gesteld over de job van haar vader, zoals of haar vader een training moest volgen om arbaki te worden, waarom haar vader ondanks zijn leeftijd alsnog lid kon worden van de arbaki, wat zijn taken waren, of hij een salaris kreeg (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 14-15). Het is geenszins geloofwaardig dat haar vader nooit over dergelijke algemene zaken over zijn job zou gesproken hebben omwille van een geheimhoudingsplicht. Evenmin maakt verzoekende partij aannemelijk dat hij niemand van de familie over deze zaken zou ingelicht hebben. Dit alles temeer in het licht van de vaststellingen dat haar familie haar wel de sollicitatiedocumenten van haar vader heeft bezorgd en, aangezien verzoekende partij nog regelmatig contact heeft met haar familie, redelijkerwijze kan aangenomen worden dat zij zich over deze job van haar vader, hetwelk een kernaspect vormt van haar asielaas, uitgebreid informeert.

Samen met de overige pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat: *“ U geeft aan dat u uw paternale oom wel gevraagd heeft naar de documenten, maar dit blijkt niet uit de gebrekkige informatie waarover u beschikt (CGVS, p. 13-14). Bovenstaande zaken wijzen nogmaals op de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen.*

In dit kader wenst het CGVS ook in te gaan op de documenten die u indient. U kent dan wel de namen van de garanten die uw vader koos, maar over de andere documenten kan u niets specifiek vertellen. U spreekt in het algemeen over applicatieformulieren (CGVS, p. 3), een applicatiebrief (CGVS, p. 13) en papierwerk (CGVS, p. 14), maar gevraagd naar de documenten zegt u enkel het volgende: ‘Dit zijn alle documenten die hij moest invullen. Ik weet er niet veel over.’ (CGVS, p. 14). Gevraagd of er nog iets is dat u kan vertellen over de documenten die u indient, antwoordt u: ‘Ik weet er niet veel over.’ (CGVS, p. 14). Het CGVS wenst erop te wijzen dat dit slechts kopieën zijn en ook voor deze stukken kan geweest worden op de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten, met name als het gaat om kopieën, waarop supra al gewezen.

U legt dan ook een aantal foto's neer waarop uw vader te zien is in werkverband, maar ook hier kan weinig bewijswaarde aan toegekend worden. Foto's kunnen namelijk makkelijk in scène gezet worden. Het is aan de hand hiervan volstrekt onduidelijk in welke omstandigheden, waar, wanneer en met welke bedoeling de beelden werden gemaakt. Ook dient hier opgemerkt te worden dat uw vader geen enkele keer afgebeeld staat in uniform. Op sommige foto's heeft hij gewone kleren aan en op andere foto's draagt hij een camouflagejas, maar nooit een officieel uniform. Bovendien dient hier opgemerkt te worden dat u aangeeft dat uw broer, R. (...), op twee van deze zogenaamde werkfoto's van uw vader afgebeeld staat. Volgens uw verklaringen is R. (...) echter nog maar 15 jaar oud, terwijl de afgebeelde man op de foto's duidelijk een heel stuk ouder is (CGVS, p. 5). Ook het "health certificate" dat in zijn rekruteringsdossier zit

is van twijfelachtig allooi, en bevat een aantal fout gespelde Engelse termen (document 3F). Er zijn hier dus heel wat redenen om te twijfelen aan de authenticiteit van deze foto's en documenten en bijgevolg ook uw verklaringen omtrent de job van uw vader.

Daarnaast dient ook opgemerkt te worden dat uw vader volgens uw verklaringen ongeveer 50 jaar oud zou geweest zijn tijdens zijn rekrutering bij de lokale politie (CGVS, p. 5). Dit is oud voor een nieuwe rekrut. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat rekruten tussen de 15 en 45 jaar oud kunnen zijn en dat de leeftijd eventueel opgetrokken kan worden tot 50 jaar indien er onvoldoende geschikte rekruten zijn (zie map 'Landeninformatie'). Geconfronteerd hiermee geeft u aan dat u het niet weet, maar dat sommige leden van de lokale politie nog ouder dan uw vader waren (CGVS, p. 14). U gaat hier echter voorbij aan het feit dat er een verschil is tussen mensen die al lange tijd lid zijn van de lokale politie en nieuwe rekruten en u schetst hierbij dus geen situatie die het aannemelijk maakt dat hij op zijn leeftijd nog lid zou mogen worden bij de lokale politie. Ook uw verklaringen omtrent de motivatie van uw vader om lid te worden van de lokale politie, overtuigen niet. U geeft aan dat uw vader de lokale politie vervoegde 'voor zijn bescherming' (CGVS, p. 14), maar lid worden van de lokale politie zou uw vader – en zijn familieleden – net nog meer in het vizier van de taliban brengen. Het is dus een zeer vreemde keuze om enerzijds 'voor zijn bescherming' bij de lokale politie te gaan werken en anderzijds om nog een dergelijke carrièreswitch te maken op zo'n hoge leeftijd. U slaagt er niet in om met uw verklaringen deze keuze van uw vader aannemelijk te maken.

Als bovenstaande opmerkingen in verband met de gekende fraudegevoeligheid van Afghaanse documenten én uw algemeen gebrek aan kennis over de job van uw vader en zijn documenten in rekening genomen worden, kan hier gesteld worden dat u geenszins aannemelijk maakt dat uw vader voor de lokale politie gewerkt heeft." wordt terecht besloten dat geen geloof gehecht kan worden aan het voorgehouden profiel van haar vader.

Gelet hierop blijft ook de motivering dat: Ten slotte, uit de beschikbare informatie (het EUAA-rapport Afghanistan. Targeting of Individuals van augustus 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022 https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023 <https://euaa.europa.eu/publications/countryguidance-afghanistan-january-2023>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties. Zoals hierboven aangetoond, maakt u deze tewerkstelling van uw vader echter niet aannemelijk (cfr. supra). Als geen geloof gehecht kan worden aan de tewerkstelling van uw vader, zijn ook eventuele problemen die hij of de familie daardoor zouden kennen niet geloofwaardig." staande.

2.3.4.9. Nu uit de bespreking supra blijkt dat geen geloof gehecht kan worden aan de door de verzoekende partij voorgehouden vervolgingsfeiten door de taliban, beschouwt de Raad de motivering dat "Ten vijfde kan aangestipt worden dat u op geen enkel moment gewag maakt van een persoonlijke dreiging van de taliban tegen u. De taliban hadden volgens u in de eerste plaats een probleem met uw vader, die hen niet de wapens of het geld gaf dat ze wilden, en daarna omdat ze aangevallen werden toen ze naar het huis van uw familie kwamen. Naderhand is het ook uw vader die door de taliban opgepakt geweest zou zijn. Het is dan maar de vraag waarom u het land moest verlaten. U verwijst wel naar de mogelijkheid dat sommige (nota bene niet nader genoemde) families van gedode talibanleden zich kunnen wreken op uw familie in het algemeen, maar verwijst ook in deze op geen enkel moment naar een concrete dreiging of communicatie (CGVS, p. 9), waardoor dit een hypothetische vrees zou zijn zelfs als uw andere beweringen al geloofwaardig waren (quod non). Bovendien blijkt dat uw jongere broer Z. (...) ondertussen al zo'n 17 jaar oud is, en nog steeds gewoon in het dorp woont (verklaring DVZ, afdeling 18; CGVS, p. 5). Als hij op die leeftijd zonder problemen in Afghanistan kan blijven wonen ondanks de vermeende problemen van uw vader, moet dit voor u ook mogelijk zijn." als een overtollig motief. Kritiek hiertegen kan derhalve hoe dan ook niet leiden tot het besluit dat verzoekende partij wel degelijk een nood aan internationale bescherming heeft aangetoond.

2.3.4.10. Waar verzoekende partij nog betoogt een nood aan internationale bescherming te hebben omwille van (gepercipieerde) verwestering wijst de Raad op hetgeen volgt:

Ondanks het repressieve regime dat van kracht is in Afghanistan en rekening houdend met de uitdagingen waarmee verschillende organisaties worden geconfronteerd in hun bronnenonderzoek, kan uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben vertoefd zou (kunnen) volstaan om te besluiten tot het bestaan van een geïntegreerde vrees

voor vervolging of reëel risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Afghanistan. Immers, uit de voorliggende informatie blijkt dat niet elke Afghaan die uit Europa terugkeert als verwesterd zal worden beschouwd en dat de vraag of een Afghaan verwestering wordt toegeschreven afhankelijk is van individuele elementen. Bovendien blijkt voorts uit de landeninformatie niet dat voor alle Afghanen aan wie een verwestering wordt toegeschreven, een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade kan worden aangenomen. Het bestaan van een eventuele nood aan internationale bescherming op deze grond moet dan ook individueel en *in concreto* aannemelijk worden gemaakt.

In casu dient evenwel te worden vastgesteld dat verzoekende partij nalaat *in concreto* aan te tonen dat zij dermate verwesterd is en/of als dusdanig zal worden gepercipieerd bij terugkeer naar Afghanistan dat zij omwille hiervan bij een terugkeer zal worden geïsoleerd en/of worden vervolgd.

Zoals de commissaris-generaal vaststelt, stelde verzoekende partij tijdens haar gehoor louter dat in Afghanistan *“niemand zich mag scheren, de manier dat ik hier mijn leven leid, ik kan daar mijn leven niet zo leiden. Mensen mogen daar niet naar muziek luisteren. Ze stopten meisjes naar school te laten gaan. Jongens mogen wel naar school gaan, maar ze betalen de leerkrachten niet waardoor de meeste scholen gesloten zijn. Iedereen weet dat leven onder hun regels niet gemakkelijk is.”* (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 17).

De Raad stelt vast dat verzoekende partij gedurende de procedure ter behandeling van haar verzoek om internationale bescherming geen concrete elementen of aanwijzingen aanreikte dat zij bij een eventuele terugkeer uit Europa door haar familie of haar lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in haar hoofde sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie die met vervolging kan gelijkgesteld worden noch blijkt uit haar verklaringen dat zij voor haar vertrek uit Afghanistan reeds in die mate in het vizier is gekomen dat zij in de specifieke negatieve aandacht stond van de taliban, noch zijn er andere indicaties die daarop wijzen. Nu niet aannemelijk wordt gemaakt dat verzoekende partij Afghanistan verliet omwille van problemen met de taliban in haar hoofde, blijkt niet dat zij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of haar lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden geïsoleerd door de taliban, laat staan dat haar vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn. Door verzoekende partij wordt niet de minste concrete informatie bijgebracht, die op haar persoonlijke situatie betrekking heeft, waaruit een verregaande verwestering blijkt en/of waaruit blijkt dat zij gezien zal worden als zijnde een ongelovige en/of besmet door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan.

Uit de stukken waarop de Raad vermag acht te slaan, blijkt dat verzoekende partij momenteel minstens tweeëntwintig jaar oud is en omstreeks maart 2021, op ongeveer negentienjarige leeftijd, uit Afghanistan is vertrokken om in november 2021 in België toe te komen. Verzoekende partij verblijft bijgevolg ongeveer twee jaar en vier maanden in België en heeft tot ongeveer negentienjarige leeftijd in Afghanistan gewoond. Aangezien zij haar vormende jaren in Afghanistan heeft doorgebracht, kan worden aangenomen dat zij op de hoogte is van de Afghaanse normen en gewoontes en daarnaar gevormd is. Uit niets blijkt dat verzoekende partij, na een verblijf van ongeveer twee jaar en vier maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en dat zij zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij een eventuele terugkeer. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in gebreke blijft aan te tonen dat haar verblijf sinds iets meer dan twee jaar zich in haar hoofde heeft uitgestrekt voorbij hetgeen kan worden verwacht van een vreemdeling die in het kader van zijn lopende procedure om internationale bescherming in België verblijft naar persoonlijke uiterst moeilijk of nagenoeg onmogelijk te veranderen of te verhullen kenmerken of gedragingen toe.

Waar kan worden aangenomen dat verzoekende partij in België kennis gemaakt heeft met bepaalde westerse waarden en normen, toont zij nergens concreet aan dat zij zich deze waarden en normen ook daadwerkelijk eigen heeft gemaakt, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van haar identiteit en morele integriteit, derwijze dat van haar niet meer zou kunnen worden verwacht dat zij er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving.

Met een loutere verwijzing naar het feit dat zij al enige tijd in het Westen vertoeft, en haar betoog dat zij zich in Afghanistan niet zal kunnen scheren en niet naar muziek zal kunnen luisteren toont verzoekende partij niet aan dat zij zich een bepaalde levensstijl heeft eigen gemaakt waardoor er in haar hoofde sprake is van gewijzigd gedrag, een houding of een uiterlijk die zouden kunnen worden beschouwd als

fundamentele kenmerken van haar identiteit en waarvan niet zou kunnen worden geëist dat zij deze opgeeft, noch dat deze niet te verenigen zijn met de in Afghanistan geldende beperkingen die zijn gebaseerd op de islamitische waarden en normen. Dit geldt des te meer nu zij zich nog steeds bedient van een tolk Pashtou, en zij nog regelmatig contact heeft met haar familie in Afghanistan (CGVS, NPO, 3 april 2023, p. 1 en 5-8).

Verzoekende partij toont, gelet op hetgeen voorafgaat, niet concreet aan dat of waarom zij bij een terugkeer naar Afghanistan geconfronteerd zou worden met dermate ernstige aanpassingen en moeilijkheden dat zij haar leven aldaar niet (opnieuw) zou kunnen opnemen en dat zij er niet (meer) zou kunnen aarden. Evenmin brengt zij concrete elementen bij waaruit blijkt dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst als verwesterd zou worden gepercipieerd, laat staan dat zij *in concreto* aannemelijk zou maken dat zij daardoor zou dreigen te worden gevisieerd, gestigmatiseerd en/of vervolgd. Zij slaagt er bijgevolg niet in afbreuk te doen aan de motivering in de bestreden beslissing dat:

“Ten zesde haalt u op het einde van het persoonlijk onderhoud nog algemene problemen in Afghanistan aan. U verklaart dat niemand zich mag scheren, dat u daar uw leven niet kan leiden zoals u het hier doet, dat mensen daar niet naar muziek mogen luisteren, dat meisjes niet naar school mogen gaan en dat de leerkrachten niet betaald worden waardoor de meeste scholen gesloten zijn. U concludeert dat leven onder hun (i.e., de taliban), niet gemakkelijk is (CGVS, p. 17). U laat echter na in concreto aan te tonen dat u verwesterd bent. Waar u verwijst naar niet leven op dezelfde manier en ander onderwijs moet worden vastgesteld dat hieruit geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in uw hoofde kan worden afgeleid. Ook moet er op gewezen worden dat de in Afghanistan aanwezige beperkingen, zoals bijvoorbeeld kledij, gebaseerd zijn op de heersende culturele normen en waarden en algemene in Afghanistan geldende regels betreffen. U toont op geen enkele manier aan dat muziek luisteren of u scheren deel uitmaken van of dermate fundamenteel zijn voor uw identiteit of morele integriteit dat er van u niet mag verwacht worden dat u dit opgeeft indien u hierdoor concrete en geloofwaardige problemen met derden zou riskeren. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat deze levensstijl een uiting is van uw politieke of religieuze overtuiging. U heeft bijgevolg niet aangetoond dat u dermate verwesterd zou zijn dat u zich niet meer zou willen of kunnen schikken naar de in Afghanistan vigerende wetten, regels en gebruiken, en dat u bij een terugkeer naar Afghanistan aldaar niet zou kunnen aarden en uw leven er niet zou kunnen opnemen en uitbouwen.”

alsook:

“Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de ‘elites’ die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan

aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt uzelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Daarenboven moet worden vastgesteld dat u minstens tot 16-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (maar waarschijnlijk al ouder was, zie supra bij de bemerkingen omtrent uw voorgehouden leeftijd), waaruit kan worden afgeleid dat u in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. U verklaart dat u naar school bent gegaan tot de zesde graad en momenteel ook nog in contact te staan met uw familie in Afghanistan. Hierdoor kan niet worden aangenomen dat u totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat u zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.” met dien verstande dat verzoekende partij blijkens het leeftijdsonderzoek (zie bespreking supra) al minstens achttien, bijna negentien jaar was toen zij Afghanistan verliet wat de vaststelling verder versterkt dat zij al gevormd was naar de Afghaanse normen en waarden.

2.3.4.11. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift nog verwijst naar het schrikbewind van de taliban, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaatsgrijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in haar verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op haar persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoekende partij daartoe in gebreke.

2.3.4.12. Waar verzoekende partij voorts nog, wat betreft de motivering dat: *“Ter volledigheid wenst het CGVS nog op volgende zaken te wijzen. Vooreerst merkt het CGVS op dat u na uw aankomst in de Europese Unie verscheidene landen passeerde zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of af te werken, met name Bulgarije, Roemenië, Hongarije, Slovenië, Italië en Frankrijk (DVZ, punt 23, 33; CGVS, p. 6; zie administratief dossier). Het feit dat u naliët om in een van de voornoemde Europese lidstaten die u passeerde voordat u in België aankwam een aanvraag om internationale bescherming in te dienen of af te werken, doet afbreuk aan de gegrondheid van uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het reële risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terecht komt en dat aan hem bescherming verleent, ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst, mag dan ook redelijkerwijs worden*

verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.” betoogt dat een verzoek om internationale bescherming niet kan geweigerd worden enkel en alleen omdat het verzoek laattijdig werd gedaan, gaat zij er geheel aan voorbij dat de commissaris-generaal haar verzoek niet ongeloofwaardig bevindt louter op de grond dat zij nagelaten heeft in andere door haar doorkruiste Europese landen asiel aan te vragen of de behandeling ervan af te wachten maar op omstandige wijze is ingegaan op de door verzoekende partij voorgehouden vluchtmotieven en gemotiveerd heeft waarom aan deze elementen van haar vluchtrelaas geen geloof gehecht kan worden. De Raad verwijst naar zijn bespreking *supra* dienaangaande. Daarenboven is het geenszins onterecht van de commissaris-generaal erop te wijzen dat de vaststelling dat verzoekende partij door verschillende Europese lidstaten is gereisd zonder een verzoek om internationale bescherming in te dienen of de behandeling ervan af te wachten verder afbreuk doet aan de gegrondheid van haar vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade. Immers, zoals de commissaris-generaal pertinent motiveert, kan van een persoon die een daadwerkelijke vrees koestert, verwacht worden dat hij onmiddellijk in het eerst veilige derde land een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming.

2.3.4.13. Er dient verder te worden opgemerkt dat, zoals op gerechtvaardigde wijze wordt gemotiveerd in de bestreden beslissing, de precaire sociaal-economische situatie in Afghanistan te dezen geen aanleiding kan geven tot de toekenning van internationale bescherming.

Dient in dit kader immers te worden verwezen naar Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011 en meer specifiek naar de hierin opgenomen overweging 35 die bepaalt: *“Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt”*. De sociaal-economische omstandigheden in Afghanistan dienen als een gevaar beschouwd te worden zoals omschreven in voormelde overweging. Dient tevens te worden gewezen op artikel 6 van voormelde Kwalificatierichtlijn, waarin wordt bepaald dat als actoren van vervolging of ernstige schade kunnen worden aangemerkt: *“a) de staat; b) partijen of organisaties die de staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat de actoren als bedoeld in de punten a) en b), inclusief internationale organisaties, geen bescherming als bedoeld in artikel 7 kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.”*

Uit voormelde overweging 35 en voormeld artikel 6 van de Kwalificatierichtlijn blijkt dat de Europese wetgever de toepassing van internationale bescherming heeft willen beperken tot die gevallen waarin de vervolging of de ernstige schade waaraan de betrokkene in zijn land van herkomst wordt onderworpen voortvloeit uit de gedragingen, dit is een opzettelijk handelen of nalaten, van derden. Overeenkomstig het bepaalde in artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet kan er, zoals dit eveneens blijkt uit een lezing van het arrest M'Bodj van het Hof van Justitie (HvJ 18 december 2014 (GK), C-542/13, M'Bodj, pt. 35) en zoals dit ook als standpunt wordt ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023, aldus slechts sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet voor zover met betrekking tot het ontstaan van de vervolging of de ernstige schade de directe of indirecte verantwoordelijkheid van de autoriteiten van dat land of van één van de andere in artikel 48/5 vermelde actoren wordt aangetoond (zie ook: RvS 20 oktober 2014, beschikking nr. 10.864).

In dit kader wordt in er in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd dat uit de beschikbare landeninformatie evenwel niet blijkt dat de huidige precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan (overwegend) zou worden veroorzaakt door gedragingen of nalatigheid, laat staan door gedragingen of nalatigheid van opzettelijke en intentionele aard, van de taliban of enige andere actor in de zin van artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet.

De Raad benadrukt dat uit het geheel van de door partijen bijgebrachte informatie blijkt dat de humanitaire situatie in Afghanistan werd veroorzaakt door een multidimensionale crisis waarvan niet kan worden vastgesteld dat een specifieke actor er overwegend, laat staan als enige, verantwoordelijk voor is. De huidige precaire socio-economische situatie en humanitaire situatie in Afghanistan is het gevolg van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan een aantal factoren reeds voor de machtsovername door de taliban in het land aanwezig waren.

Daarnaast zijn er de economische gevolgen veroorzaakt door een combinatie van beslissingen genomen door buitenlandse regeringen en internationale instellingen, enerzijds, alsook door bepaalde beleidsbeslissingen van de taliban gepaard met hun falen om tegemoet te komen aan bepaalde eisen in

ruil voor internationale bijstand, anderzijds. Ten slotte zijn er milieumomstandigheden zoals de aanhoudende ernstige droogte en andere natuurrampen die een aanzienlijke impact hebben. Uit het geheel van de beschikbare informatie kan dan ook niet worden afgeleid dat de huidige precare socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor.

Voorts blijkt uit niets dat verzoekende partij in deze context op specifieke en persoonlijke wijze zou (riskeren te) worden gevisieerd of dat zij behoort tot een groep van gevisieerde personen. Verzoekende partij laat na enigszins aan te tonen dat zij bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban of enige andere actor op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij zij niet zou kunnen voorzien in haar elementaire levensbehoeften.

2.3.4.14. Uit hetgeen voorafgaat dient te worden besloten dat verzoekende partij de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de voormelde wet kan worden toegekend.

2.3.4.15. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband evenwel op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Met een loutere verwijzing naar de mensenrechtenschendingen die door de taliban worden begaan, doet verzoekende partij geenszins afbreuk aan deze vaststelling. Daarnaast betoogt zij nog dat de informatie waarop verwerende partij zich dienaangaande baseert onvoldoende recent is, doch dient te worden vastgesteld dat zij nalaat andersluidende informatie bij te brengen waaruit kan blijken dat de door verwerende partij gehanteerde landeninformatie niet (langer) correct is. Dit temeer de door verwerende partij gedane analyse van de (veiligheids)situatie in Afghanistan tevens bevestiging vindt in de informatie die verwerende partij thans per aanvullende nota bijbrengt (zie rechtsplegingsdossier, stuk 10).

Voorts dient verwerende partij tevens te worden bijgetreden in de vaststelling dat er *in casu* evenmin elementen voorhanden zijn die erop wijzen dat er in hoofde van verzoekende partij persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat zij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.5. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven – met uitzondering van de overtollig bevonden motivering – die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig februari tweeduizend vierentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER